

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกรรมการ ๑ กลุ่มงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๙๖

ที่ สผ ๐๐๑๗.๐๘/..... วันที่ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ปัญหาการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ประธานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ

ตามที่คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร ได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการประจำคณะกรรมการฯ ทำการศึกษาและวิเคราะห์ประเด็นปัญหาในการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา นั้น

บัดนี้ ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายเรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอข้อมูลดังกล่าว เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. ความเป็นมา

ภาษีการรับมรดก (Inheritance tax) เป็นภาษีที่เกิดขึ้นจากมรดกที่ทายาทแต่ละคนได้รับจากกองมรดก โดยที่ผู้รับมรดกเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี และมีการกำหนดค่าลดหย่อนและอัตราภาษีที่เป็นประโยชน์กับผู้รับมรดกที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ตาย ทำให้ผู้รับมรดกที่มีความใกล้ชิดกับผู้ตายมีภาระภาษีที่น้อยกว่าผู้รับมรดกคนอื่น ๆ เพราะรับภาระภาษีตามสัดส่วนมูลค่าของมรดกที่ได้รับ ในอดีตประเทศไทยเคยมีการจัดเก็บภาษีมรดกตามพระราชบัญญัติอากรมฤตกและการรับมรดก พ.ศ. ๒๔๗๖ โดยมีหลักการจัดเก็บภาษีทั้งในรูปแบบภาษีกองมรดกและในรูปแบบภาษีการรับมรดก แต่เนื่องจากการจัดเก็บภาษีมรดกตามพระราชบัญญัติอากรมฤตกและการรับมรดก พ.ศ. ๒๔๗๖ มีภาระและต้นทุนในการจัดเก็บสูงเมื่อเทียบกับรายได้ที่เข้าสู่รัฐ จึงทำให้พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวใช้บังคับได้เพียง ๑๐ ปี และถูกยกเลิกไปในปี พ.ศ. ๒๔๘๗ ในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี นับแต่นั้น การจ่ายโอนทรัพย์สินโดยทางมรดกจึงได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะมีจำนวนมากน้อยเพียงใด จนกระทั่งเกิดแนวคิดในการจัดเก็บภาษีมรดกขึ้นอีกครั้ง เนื่องจากการรับมรดกที่มีมูลค่าสูงเกินเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อนำรายได้ไปพัฒนาประเทศและยกระดับการดำรงชีวิตของประชาชนผู้ยากไร้ให้ดีขึ้น รวมทั้งลดความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในสังคม โดยมีให้กระทบต่อผู้ที่ได้รับมรดกพอสมควรแก่การดำรงชีพ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. โดยมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น “พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘” เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เป็นต้นมา

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากรายงานการจัดเก็บรายได้เข้าสู่รัฐของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ภายหลังจากพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับใช้จนกระทั่งปัจจุบัน พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ สามารถจัดเก็บภาษีการรับมรดกได้จำนวน ๖๕ ล้านบาท และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ สามารถจัดเก็บได้จำนวน ๒๑๙ ล้านบาท แม้รายได้จากการจัดเก็บภาษีการรับมรดกจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นก็ตาม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนการจัดเก็บภาษีทางตรงประเภทอื่นแล้ว รายได้จากการจัดเก็บภาษีการรับมรดกยังถือว่ามีส่วนที่น้อยมาก (เอกสารแนบ หมายเลข ๑) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกรมสรรพากร ในฐานะผู้รับผิดชอบหลัก จึงควรมีการทบทวนกฎหมายเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งหาแนวทางและมาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายในการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

๒. ประเด็นพิจารณา

ปัญหาการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘

๓. ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๓.๑ ข้อมูลด้านกฎหมาย

๓.๑.๑ พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ (เอกสารแนบ หมายเลข ๒)

๓.๑.๒ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๐) พ.ศ. ๒๕๕๘ (เอกสารแนบ หมายเลข ๓)

๓.๒ ข้อมูลด้านวิชาการ

๓.๒.๑ กิติพงษ์ อรุณีพัฒน์พงศ์. “ภาษีการรับมรดก ฉบับสมบูรณ์.” กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์, ๒๕๕๙

๓.๒.๒ ภรณ์ทิพา หงส์กุลทรัพย์. “การจัดเก็บภาษีการรับมรดกของประเทศไทย : ศึกษากรณีฐาน อัตรา และมาตรการบรรเทาภาษี.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๘

๔. วิเคราะห์ประเด็นการพิจารณา

การพิจารณาและศึกษาถึงสาระสำคัญของพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ จะช่วยให้การวิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่มีความถูกต้อง ชัดเจน และครบถ้วนมากยิ่งขึ้น เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาประกอบข้อเท็จจริงหลังจากพระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ

๔.๑ สาระสำคัญของพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘

เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้กำหนดความหมายของมรดกไว้โดยเฉพาะ การอ้างอิงความหมายจึงต้องพิจารณาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๙๙ และมาตรา ๑๖๐๐ สรุปได้ว่า เมื่อบุคคลใดตาย มรดกของบุคคลนั้น ย่อมตกทอดแก่ทายาททันที โดยมรดกของผู้ตาย ได้แก่ ทรัพย์สินทุกชนิดของผู้ตาย ตลอดทั้งสิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบต่าง ๆ ด้วย ซึ่งทายาทของผู้ตายต้องรับสืบทอดหนี้สินของผู้ตายไปพร้อมกับทรัพย์สิน และเพื่อความเป็นธรรมจึงกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบไว้เพียงไม่เกินมูลค่าของมรดกที่ตนได้รับมา ภาษีการรับมรดกจะเกิดขึ้นเมื่อ เจ้ามรดกถึงแก่ความตายและผู้รับมรดกจากเจ้ามรดกแต่ละรายได้รับมรดกสุทธิมาในคราวเดียวกันหรือหลายคราว รวมกันแล้วมูลค่าเกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาทเท่านั้น จึงจะมีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีหลักการและสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๔.๑.๑ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีการรับมรดก

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีการรับมรดก ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๑ ประกอบมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้แก่ ผู้ได้รับมรดกจากเจ้ามรดกแต่ละราย ไม่ว่าจะได้รับมาในคราวเดียวหรือหลายคราว ถ้ามรดกที่ได้รับมาจากเจ้ามรดกแต่ละรายรวมกันมีมูลค่าของทรัพย์สินทั้งสิ้นที่ได้รับเป็นมรดก หักด้วยภาระหนี้สินอันตกทอดมาจากการรับมรดกเกินหนึ่งร้อยล้านบาท ต้องเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท สำหรับผู้รับมรดก ดังนี้

๑) กรณีบุคคลธรรมดา ได้แก่ (๑) บุคคลผู้มีสัญชาติไทย (๒) บุคคลธรรมดาผู้มีได้มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และ (๓) บุคคลธรรมดาผู้มีได้มีสัญชาติไทยแต่ได้รับมรดกอันเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย โดยกำหนดให้บุคคลธรรมดาตาม (๑) และ (๒) เสียภาษีจากทรัพย์สินทั้งที่อยู่ในประเทศไทยและนอกประเทศ ส่วนบุคคลตาม (๓) ให้เสียภาษีจากทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย

๒) กรณีนิติบุคคลที่มีสัญชาติไทย ได้แก่ นิติบุคคลที่ถือว่าเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทยตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้แก่ (๑) นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย (๒) นิติบุคคล

ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายในประเทศไทย (๓) เป็นนิติบุคคลที่มีสัญชาติไทย ถือหุ้นเกินร้อยละ ๕๐ ของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วในขณะมีสิทธิได้รับมรดก (๔) นิติบุคคลที่มีสัญชาติไทยเป็นผู้มีอำนาจบริหารกิจการเกิ กิ่งหนึ่งของคณะบุคคลซึ่งมีอำนาจบริหารกิจการทั้งหมด โดยกำหนดให้นิติบุคคลตาม (๑) - (๔) เสียภาษีการรับมรดกจากมรดกที่ได้รับเป็นทรัพย์สินทั้งที่อยู่ในประเทศไทยและนอกประเทศ

๓) กรณีผู้ที่ได้รับมรดกเป็นนิติบุคคลที่มีได้ถือว่าเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยตามข้อ ๒) แต่ได้รับมรดกอันเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย ให้เสียภาษีจากทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย

๔.๑.๒ ทรัพย์สินมรดกที่ต้องเสียภาษีการรับมรดก

ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดประเภททรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีการรับมรดกไว้ ๕ ประเภท ได้แก่ อสังหาริมทรัพย์ หลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เงินฝากหรือเงินอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกันซึ่งอยู่ในประเทศไทยที่เจ้ามรดกมีสิทธิเรียกถอนคืนหรือสิทธิเรียกร้องจากสถาบันการเงินหรือบุคคลที่ได้รับเงินนั้นไว้ ยานพาหนะที่มีหลักฐานทางทะเบียน และทรัพย์สินทางการเงินที่กำหนดเพิ่มขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา

๔.๑.๓ การยกเว้นภาษีการรับมรดก

การยกเว้นภาษีการรับมรดก ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้แก่ ๑) บุคคลที่ได้รับมรดกที่เจ้ามรดกแสดงเจตนาหรือเห็นได้ว่ามีความประสงค์ให้ใช้มรดกนั้นเพื่อประโยชน์ในกิจการศาสนา กิจการศึกษา หรือกิจการสาธารณประโยชน์ ๒) หน่วยงานของรัฐ และนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกิจการศาสนา กิจการศึกษา หรือกิจการสาธารณประโยชน์ ๓) บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศ ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีต่อองค์การสหประชาชาติหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญาหรือตามหลักถ้อยทีถ้อยปฏิบัติต่อกันกับนานาประเทศ

ทั้งนี้ ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในการออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทหรือรายชื่อบุคคลเพื่อยกเว้นภาษีการรับมรดก ซึ่งในปัจจุบันมีกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าวนี้ จำนวน ๒ ฉบับคือ กฎกระทรวงกำหนดประเภทหรือรายชื่อของบุคคลที่ได้รับยกเว้นภาษีการรับมรดก และหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีตรวจสอบติดตาม พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎกระทรวงกำหนดประเภทหรือรายชื่อของบุคคลที่ได้รับยกเว้นภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๖๐

๔.๒ ปัญหาการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติการรับภาษีมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘

จากการศึกษาและวิเคราะห์ประเด็นปัญหาจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ พบว่าปัญหาที่ทำให้การจัดเก็บภาษีมีจำนวนต่ำกว่าที่กรมสรรพากรกำหนดไว้ เนื่องจากสาเหตุสำคัญ ๒ ประการ คือ

๔.๒.๑ ปัญหาการหลบเลี่ยงภาษีโดยชอบด้วยกฎหมาย

เป็นการอาศัยช่องว่างและความไม่ครอบคลุมของมูลค่าฐานภาษี โดยการบั่นทอนฐานภาษีการรับมรดกด้วยการให้ การทำพินัยกรรมหรือการก่อตั้งทรัสต์ในต่างประเทศ ซึ่งการกำหนดยกเว้นมูลค่าทรัพย์สินแห่งกองมรดกสุทธิสำหรับผู้รับมรดกแต่ละรายในจำนวนสูงถึงหนึ่งร้อยล้านบาท เป็นการกำหนดมูลค่าฐานภาษีที่สูงเกินไปทำให้ฐานภาษีแคบและส่งผลให้การจัดเก็บภาษีไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด เนื่องจากมีการใช้วิธีการหลบเลี่ยง ดังนี้

๑) การบั่นทอนฐานภาษีโดยการให้ ในระหว่างที่เจ้ามรดกยังคงมีชีวิตอยู่ได้มีการทยอยถ่ายโอนสังหาริมทรัพย์ให้แก่บุพการี ผู้สืบสันดาน คู่สมรส อีกทั้งการทยอยโอนอสังหาริมทรัพย์ให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายในแต่ละปีภาษี หรือกรณีการให้ตามขนบธรรมเนียมประเพณีจากบุคคลอื่นนั้น ย่อมส่งผลให้ทรัพย์สินของเจ้ามรดกเปลี่ยนมือไปโดยไม่ต้องเสียภาษี เนื่องจากเข้าข้อยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งจากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า ทำให้สามารถกระจายหรือลดฐานภาษีได้แตกต่างกัน แบ่งเป็น ๓ กรณี ได้แก่ กรณีตามมาตรา ๔๒ (๒๖) สามารถลดฐานภาษีได้สูงสุดยี่สิบล้านบาท

กรณีตามมาตรา ๔๒ (๒๗) สามารถลดฐานภาษีได้สูงสุด ยี่สิบล้านบาท และกรณีตามมาตรา ๔๒ (๒๘) สามารถลดฐานภาษีได้สูงสุดยี่สิบล้านบาท วิธีการดังกล่าวถือเป็นช่องทางหนึ่งในการบั่นทอนหรือกระจายฐานภาษีการรับมรดกให้ลดน้อยลง เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ได้กำหนดให้นำมูลค่าทรัพย์สินที่เจ้ามรดกได้ถ่ายโอนไปขณะมีชีวิตกลับเข้ามารวมคำนวณเป็นฐานภาษีการรับมรดกอีกต่อไป

๒) การแปลงสภาพทรัพย์สิน จากทรัพย์สินที่ต้องนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษีการรับมรดกตามมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่มุ่งเน้นการจัดเก็บภาษีเฉพาะทรัพย์สินที่มีหลักฐานทางเอกสารหรือทางทะเบียนเป็นหลัก จึงไม่ครอบคลุมทรัพย์สินประเภทอื่น ๆ ที่ไม่มีหลักฐานประเภทดังกล่าว เช่น พระเครื่อง ภาพวาด ทองคำ เพชร พลอย เงินสด เป็นต้น ทำให้เกิดช่องว่างในการจัดเก็บภาษีการรับมรดกและเป็นช่องทางในการแปลงสภาพทรัพย์สินที่มีอยู่ให้กลายเป็นทรัพย์สินที่ไม่สามารถนำมาคำนวณเป็นมูลค่าเพื่อจัดเก็บภาษีการรับมรดก

๓) การทำพินัยกรรม เพื่อไม่ให้ผู้มีสิทธิได้รับทรัพย์สินมรดกในฐานะทายาท โดยธรรมต้องแบกรับภาษีการรับมรดก เจ้ามรดกอาจทำพินัยกรรมแบ่งปันทรัพย์สินมรดกให้ทายาทหรือบุคคลอื่น เพื่อให้ผู้รับมรดกแต่ละรายได้รับมรดกที่มีมูลค่าไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท หรือกรณีการทำพินัยกรรมระบุให้ทรัพย์สินทั้งหมดตกทอดข้ามรุ่นหรือเรียกว่า การโอนทรัพย์สินมรดกข้ามรุ่น เช่น การโอนทรัพย์สินมรดกให้รุ่นหลานโดยข้ามรุ่นลูกไป เพื่อลดภาษีการรับมรดกลง ๑ ชั้น ทำให้เสียภาษีการรับมรดกเพียงชั้นเดียวในฐานะผู้สืบสันดาน แทนที่จะต้องเสีย ๒ ชั้นตามลำดับสายโลหิต

๔) การก่อตั้งทรัสต์ขึ้นในต่างประเทศ เพื่อให้บริหารจัดการทรัพย์สินมรดกและทยอยจ่ายผลประโยชน์ให้แก่ทายาทเป็นรายปี (ทรัสต์ คือ การจัดตั้งทรัพย์สินรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นโดยสัญญา ซึ่งกำหนดความสัมพันธ์ของบุคคล ๓ ฝ่าย คือ ผู้ก่อตั้งทรัสต์ ทรัสต์ และผู้รับผลประโยชน์) เหตุที่ต้องก่อตั้งทรัสต์ในต่างประเทศ เนื่องจากเมื่อพิจารณาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๘๖ ที่บัญญัติว่า “อันว่าทรัสต์นั้น จะก่อตั้งขึ้นโดยตรงหรือโดยทางอ้อมด้วยพินัยกรรมหรือด้วยนิติกรรมใด ๆ ที่มีผลในระหว่างมีชีวิตก็ดีหรือเมื่อตายแล้วก็ดี หากมีผลไม่ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อการก่อตั้งทรัสต์นั้น” หมายความว่า การก่อตั้งทรัสต์ในประเทศไทยจะมีผลใช้บังคับเฉพาะกรณีการก่อตั้งทรัสต์ตามพระราชบัญญัติทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. ๒๕๕๐ สำหรับการระดมทุนเพื่อดำเนินธุรกรรมในตลาดทุนของประเทศไทยหรือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้น จึงไม่อาจกระจายฐานภาษีได้ เพราะเมื่อเจ้ามรดกตายทรัพย์สินที่ลงทุนในกองทรัสต์จะตกเป็นทรัพย์สินมรดกและตกทอดแก่ทายาทตามปกติ แต่หากมีการก่อตั้งทรัสต์ในต่างประเทศโดยกำหนดให้กองทรัสต์เป็นผู้รับมรดกทั้งหมดหรือบางส่วนแทนทายาท โดยให้ทายาทเป็นผู้รับผลประโยชน์จากกองทรัสต์ในต่างประเทศอีกทอดหนึ่ง ก็จะกลายเป็นช่องในการกระจายฐานภาษีเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีมรดกได้อีกวิธีหนึ่ง

๔.๒.๒ ปัญหาความไม่เหมาะสมของอัตราการจัดเก็บภาษี

อัตราภาษี คือ จำนวนร้อยละของภาษีที่รัฐกำหนดไว้สำหรับฐานภาษีประเภทใดประเภทหนึ่งและนำอัตราที่กำหนดไว้ดังกล่าวมาคูณกับฐานภาษี เพื่อคำนวณหาจำนวนภาษีสุทธิที่จะต้องชำระ ซึ่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้จัดเก็บภาษีการรับมรดกในอัตราร้อยละ ๑๐ ของมูลค่าทรัพย์สินมรดกในส่วนที่ต้องเสียภาษี แต่ในกรณีที่ผู้ได้รับทรัพย์สินแห่งกองมรดกเป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดาน ให้จัดเก็บภาษีในอัตราร้อยละ ๕ ของมูลค่าทรัพย์สินในส่วนที่ต้องเสีย (เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท) เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าเป็นการจัดเก็บในรูปแบบอัตราภาษีคงที่ คือ ร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๕ แล้วแต่กรณี ไม่ว่ามูลค่าของฐานภาษีจะมีจำนวนมากน้อยเพียงใด อัตราการจัดเก็บภาษีก็จะไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับหลักความสามารถในการเสียภาษีที่บุคคลควรจะต้องเสียภาษีตามกำลังความสามารถของตน

๕. ความเห็นและข้อเสนอแนะประกอบการพิจารณา

จากประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับการใช้บังคับพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังอธิบายไปในข้อ ๔ ที่ก่อให้เกิดช่องว่างในการหลบเลี่ยงภาษีโดยชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับฐานภาษีและอัตราภาษีที่จัดเก็บยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับดังกล่าว เพื่อให้สามารถบังคับใช้ได้สมตามเจตนารมณ์อันแท้จริงของกฎหมาย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

๕.๑ กรณีปัญหาการหลบเลี่ยงภาษีการรับมรดกด้วยการกระจายฐานภาษีผ่านการโอนทรัพย์สินโดยการให้ ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร จึงต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมเพื่ออุดช่องว่างของกฎหมายและป้องกันมิให้เกิดการบั่นทอนฐานภาษีให้แคบลงเพื่อเสียภาษีน้อยลงหรือไม่ต้องเสียภาษีเลย เห็นว่าควรมีการปรับปรุงบทบัญญัติที่กำหนดมูลค่าของฐานภาษีเพื่อแก้ปัญหาการกระจายฐานภาษีด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังที่อธิบายมาแล้วข้างต้น โดยแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๑๒ วรรคแรก ของพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ จากเดิมที่กำหนดให้ผู้ที่ได้รับมรดกจากเจ้ามรดกซึ่งได้รับมรดกรวมกันมีมูลค่าเกินหนึ่งร้อยล้านบาท ต้องเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท นั้น ควรปรับลดลงเป็นห้าสิบล้านบาท เพื่อขยายจำนวนผู้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดและแก้ไขปัญหาการหลบเลี่ยงภาษี ดังนี้

มาตรา ๑๒ “ผู้ได้รับมรดกจากเจ้ามรดกแต่ละราย ไม่ว่าจะได้รับมาในคราวเดียวหรือหลายคราว ถ้ามรดกที่ได้รับมาจากเจ้ามรดกแต่ละรายรวมกันมีมูลค่าเกินหนึ่งร้อยห้าสิบล้านบาท ต้องเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบล้านบาท”

๕.๒ กรณีปัญหาความไม่เหมาะสมของอัตราภาษี เห็นควรให้มีการปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามหลักความสามารถในการเสียภาษีด้วยการกำหนดให้จัดเก็บภาษีการรับมรดกแบบอัตราก้าวหน้า ผู้รับมรดกก็จะเสียภาษีน้อยแตกต่างกันตามจำนวนทรัพย์สินมรดกที่ได้รับอย่างเหมาะสม โดยแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘ จากเดิมที่กำหนดอัตราภาษีการรับมรดกเป็นแบบอัตราคงที่ ๒ อัตรา คือ ร้อยละ ๕ หรือร้อยละ ๑๐ แล้วแต่กรณี เป็นอัตราก้าวหน้าและกำหนดอัตราในการจัดเก็บให้เพิ่มขึ้นจากเดิมรวมเป็น ๔ อัตรา เพื่อให้สอดคล้องกับหลักความสามารถในการเสียภาษีและสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้เสียภาษีดังนี้

มาตรา ๑๖ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีคำนวณและเสียภาษีในอัตราที่ร้อยละสี่ของมูลค่ามรดกในส่วนที่จะต้องเสียตามมาตรา ๑๒ ในอัตราดังนี้

(๑) ร้อยละ ๔ ในส่วนที่จะต้องเสีย จำนวนไม่เกิน ๒๐ ล้านบาท

(๒) ร้อยละ ๖ ในส่วนที่จะต้องเสีย มากกว่า ๒๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท

(๓) ร้อยละ ๘ ในส่วนที่จะต้องเสีย มากกว่า ๕๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท

(๔) ร้อยละ ๑๐ ในส่วนที่จะต้องเสีย มากกว่า ๑๐๐ ล้านบาท

แต่ถ้าผู้ได้รับมรดกเป็นบุพการี หรือผู้สืบสันดานให้ปรับลดอัตราภาษีที่จะต้องเสียลงร้อยละ ๒ ภาษีในอัตราที่ร้อยละสี่”

นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการฯ ควรเชิญผู้แทนจากกรมสรรพากร ในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาให้ข้อมูลเพิ่มเติมและตอบข้อซักถาม เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมาธิการฯ อีกทางหนึ่งด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและอนุญาตให้นำเสนอบันทึกความเห็นต่อที่ประชุม
คณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาต่อไป

(นายวิหวัศ นิมดำ)
นิติกรชำนาญการ

(นางจรรุวรรณ สุขุมลพงษ์)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการ
การพัฒนาเศรษฐกิจ

(นางอารยะหญิง จอมพลาพล)
ผู้อำนวยการสำนักกรรมการฯ ๑

งานวิชาการ สำนักกรรมการฯ ๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกรรมการ ๑ กลุ่มงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๙๖

ที่ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอส่งบันทึกเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

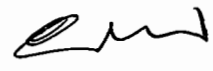
ตามที่ ข้าพเจ้านายวิฑวัส นิมดำ ตำแหน่ง นิติกรชำนาญการ กลุ่มงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สำนักกรรมการ ๑ ได้รับมอบหมายให้จัดทำบันทึกเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ เพื่อเตรียมความพร้อมสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการ ตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาสำนักกรรมการ ๑, ๒, ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ นั้น

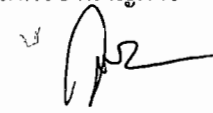
บัดนี้ ข้าพเจ้าได้จัดทำบันทึกเสนอความเห็น เรื่อง “ปัญหาการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘” เรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งบันทึกเสนอความเห็นดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

เห็นชอบ/ลงนามพร้อม Intranet

(นายวิฑวัส นิมดำ)
นิติกรชำนาญการ

(นางอารยชหญิง ขอมภสพผล)
ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑
พ.ศ.๑.๖๖

(นางจรรุวรรณ สุขุมลพพงษ์)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการ
การพัฒนาเศรษฐกิจ

๖ ธันวาคม ๒๐๒๑ สำนักกรรมการ ๑

ด้วย มีบันทึกเสนอความเห็น ๑, ๒๐๒๑ ลงวันที่ ๖

ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการ ๑ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๒

รายละเอียดตามแนบ

ขอเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

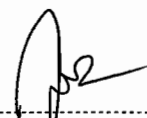

พ.ศ.๑.๖๖

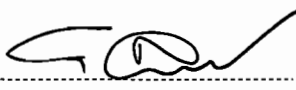
แบบประเมินมาตรฐานสำหรับใช้ในการพิจารณابันทักเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
ของคณะกรรมการธิการ สำนักกรรมการ ๑

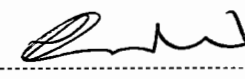
ชื่อเรื่อง “ปัญหาการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘”

ลำดับที่	ประเด็นการประเมิน	ผ่าน	แก้ไข	ไม่ผ่าน
เกณฑ์พิจารณาด้านเนื้อหาและความถูกต้อง				
๑.	ความเป็นมา	/		
๒.	ประเด็นพิจารณา	/		
๓.	ข้อมูลประกอบการพิจารณา	/		
๔.	วิเคราะห์ประเด็นการพิจารณา	/		
๕.	ความเห็นและข้อเสนอแนะประกอบการพิจารณา	/		
เกณฑ์การพิจารณาด้านภาษาและรูปแบบการเขียน				
๑.	การจัดลำดับหัวข้อและเนื้อหา	/		
๒.	การใช้ภาษาและการเรียบเรียง	/		
๓.	ความถูกต้องในการจัดพิมพ์ ตัวสะกด และวรรคตอน	/		
เกณฑ์การพิจารณาด้านการอ้างอิงที่มาของข้อมูล				
๑.	เอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง	/		

(ลงชื่อ) ผู้จัดทำ
(นายวิฑูรย์ นิมิตำ)
นิติกรชำนาญการ
วันที่ ๒ มิ.ค. ๖๒

(ลงชื่อ) ผู้ตรวจสอบ
(นางจาร์วรรณ สุขุมาลพงษ์)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ
วันที่ ๖ มี.ค. ๖๒

(ลงชื่อ) ผู้ตรวจสอบ
(นายอรุณ ลายส่องแผ้ว)
ประธานคณะกรรมการกลั่นกรองเอกสารวิชาการฯ
วันที่ ๗ มี.ค. ๖๒

(ลงชื่อ) ผู้รับรอง
(นางอารยะหญิง จอมพลพล)
ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑
วันที่ ๘ มี.ค. ๖๒

เอกสารแนบ หมายเลข ๑

กรมสรรพากร

Revenue Department News

เลขที่ข่าว ปชส. ๕/๒๕๖๒

วันที่แถลงข่าว ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง กรมสรรพากรจัดเก็บภาษีในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ สูงกว่าปีก่อนหน้า ๗%

ดร.เอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ อธิบดีกรมสรรพากรเปิดเผยว่า กรมสรรพากรเก็บภาษีในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ (เดือนตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๑) ได้ทั้งสิ้น ๑,๙๑๖,๐๘๘ ล้านบาท สูงกว่าปีก่อนหน้าจำนวน ๑๒๓,๒๗๘ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๗ และสูงกว่าเป้าหมายที่ได้รับมอบหมายจาก ๔ หน่วยงานวางแผนเศรษฐกิจ (กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานงบประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) จำนวน ๔๖,๖๘๘ ล้านบาท หรือสูงกว่าเป้าหมายที่ร้อยละ ๒.๕ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ)

ดร.เอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ อธิบดีกรมสรรพากรกล่าวเพิ่มเติมว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ กรมสรรพากรได้มีมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีทำให้สามารถจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นสูงถึง ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ได้แก่ การตรวจวิเคราะห์ผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีผลขาดทุนหรือมีกำไรทางบัญชีสูงแต่ชำระภาษีต่ำ การออกหมายเรียกตรวจสอบภาษีอากรผู้ส่งออกและผู้ใช้ใบกำกับภาษีปลอม และการแนะนำทางภาษีอากรกับกลุ่มธุรกิจเงินสด (Cash Economy) และธุรกิจที่มีศักยภาพในการเสียภาษี ประกอบกับผลจัดเก็บภาษีสำคัญได้เพิ่มขึ้น ได้แก่ ภาษีเงินได้นิติบุคคลเก็บได้ ๖๖๓,๕๑๔ ล้านบาท สูงกว่าปีก่อนร้อยละ ๖.๐ ภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเก็บได้ ๖๓,๖๗๙ ล้านบาท สูงกว่าปีก่อนร้อยละ ๖๑.๗ จากราคาน้ำมันที่สูงขึ้น และภาษีมูลค่าเพิ่มเก็บได้ ๗๙๒,๙๙๘ ล้านบาท สูงกว่าปีก่อนร้อยละ ๖.๘ จากการเก็บภาษีจากการบริโภคและการนำเข้าที่ดีขึ้นจากปีก่อนๆ

ดร.เอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ อธิบดีกรมสรรพากรกล่าวสรุปว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ กรมสรรพากรได้รับเป้าหมายจัดเก็บตามเอกสารงบประมาณ ๒๕๖๒ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ ๒๕๖๑ จำนวน ๘๓,๙๑๒ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๔.๔ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมาย กรมสรรพากรจะมีการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการทำงานมากขึ้น ได้แก่ การนำ Digital มาใช้ในการขับเคลื่อนงานของกรมสรรพากร (Digital Transformation) เพื่อยกระดับประสิทธิภาพในการทำงานและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษีอากร รวมทั้งการจัดการวิเคราะห์ข้อมูลสำคัญ (Data Analytics) ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการคัดเลือกผู้เสียภาษีเพื่อกำกับและตรวจสอบ (RBA) และการวิเคราะห์ข้อมูลของห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) นอกจากนี้ จะเร่งการขยายฐานภาษีและการสร้างความสมัครใจในการเสียภาษี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรให้ยั่งยืนต่อไป

เอกสารแนบ

ประเมินผลจัดเก็บภาษีสรรพากรเบื้องต้นทุกประเภท ทั่วประเทศ
ปีงบประมาณ 2561 (ตุลาคม 2560 - กันยายน 2561)

หน่วย:ล้านบาท

(1) ประเภทภาษีอากร	(2)	(3)	(4)	(5)		(7)		(8)
	เก็บได้ตั้งแต่	เก็บได้ตั้งแต่	เป้าหมาย 4 หน่วยงาน	เปรียบเทียบปีนี้/ปีก่อน		เปรียบเทียบปีนี้/เป้าหมาย 4 หน่วยงาน		
	ต้นปีงบประมาณก่อน	ต้นปีงบประมาณนี้	ต้นปีงบประมาณนี้	(3) - (2)	(5)*100/(2)	(3) - (4)	(7)*100/(4)	
	ถึงเดือนนี้ปีก่อน	ถึงเดือนนี้ปีนี้	ถึงเดือนนี้ปีนี้	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	
1. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	314,762.205	319,122.139	319,200.000	4,359.934	1.4	(77.861)	(0.0)	
2. ภาษีเงินได้นิติบุคคล	625,994.626	663,514.091	652,000.000	37,519.465	6.0	11,514.091	1.8	
3. ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	39,388.760	63,678.730	38,000.000	24,289.971	61.7	25,678.730	67.6	
4. ภาษีมูลค่าเพิ่ม	742,249.645	792,998.348	786,500.000	50,748.703	6.8	6,498.348	0.8	
5. ภาษีธุรกิจเฉพาะ	55,722.729	60,754.304	58,300.000	5,031.576	9.0	2,454.304	4.2	
6. ภาษีการรับมรดก	65.075	219.195	0.000	154.120	236.8	219.195	0.0	
7. อากรแสตมป์	14,089.606	15,231.271	15,000.000	1,141.665	8.1	231.271	1.5	
8. รายได้อื่นๆ	536.887	569.778	400.000	32.892	6.1	169.778	42.4	
9. รวมภาษีที่จัดเก็บได้ทุกประเภท	1,792,809.532	1,916,087.856	1,869,400.000	123,278.324	6.9	46,687.856	2.5	

หมายเหตุ: ภาษีการคำนวณไว้กับรายได้อื่น ๆ

เอกสารแนบ หมายเลข ๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานพระราชบัญญัติกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ภาษีการรับมรดก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยภาษีการรับมรดก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม

สำนักงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๒^๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๑) มรดกที่เจ้ามรดกตายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) มรดกที่คู่สมรสของเจ้ามรดกได้รับจากเจ้ามรดก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีการรับมรดกที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประเทศไทย หมายความว่า รวมถึงเขตให้ลที่วิปที่เป็นสิทธิของประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “เจ้าพนักงานประเมิน” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากข้าราชการเพื่อ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ทำหน้าที่ประเมินภาษี

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ

ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บททั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๖ การจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมสรรพากร

มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือน

ไร้ความสามารถ ให้ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ แล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘ กำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการหรือแจ้งรายการต่าง ๆ การอุทธรณ์

และกรณีเสียภาษีตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าว มีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้หรือมิได้อยู่ในประเทศไทย อธิบดีจะอนุญาตให้เลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นเป็นการทั่วไปที่จะทำให้ผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม

พระราชบัญญัตินี้ไม่อาจปฏิบัติตามกำหนดเวลาตามพระราชบัญญัตินี้ได้ อธิบดีจะประกาศขอยกกำหนดเวลาออกไปตามสมควรจนกว่าเหตุดังกล่าวจะหมดสิ้นไปได้ และเมื่อได้ขยายกำหนดเวลาออกไปแล้ว ให้ถือว่ากำหนดเวลาที่ขยายออกไปนั้นเป็นกำหนดเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเลื่อนหรือขยายกำหนดเวลาของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙ เอกสารที่มีถึงบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์

ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าพนักงานสรรพากรนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของบุคคลนั้น ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งเอกสารตามวิธีที่กำหนดในวรรคหนึ่ง หรือบุคคลนั้นออกไป

นอกประเทศไทยให้ใช้วิธีปิดหมายเอกสารนั้นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ ที่อยู่หรือสำนักงานของบุคคลนั้น หรือบ้านที่บุคคลนั้นมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรครั้งสุดท้าย หรือจะโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นนั้น หรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีกำหนดก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันได้รับ

เอกสารนั้นแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐ เมื่อเจ้าพนักงานที่ดินจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับ

อสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางมรดก ให้แจ้งการจดทะเบียนนั้นต่อกรมสรรพากรตั้งหลักเกณฑ์วิธีการ และภายในกำหนดเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานการเสียภาษีการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒ ให้บุคคลผู้ได้รับมรดกดังต่อไปนี้เป็นผู้มีหน้าที่

สำนักงานการเสียภาษีตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) บุคคลผู้มีสัญชาติไทย

(๒) บุคคลธรรมดาผู้มีได้สัญชาติไทย แต่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมาย

ว่าด้วยคนเข้าเมือง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) บุคคลผู้มีได้สัญชาติไทย แต่ได้รับมรดกก่อนเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย

ในกรณีที่ได้รับมรดกเป็นนิติบุคคล ให้ถือว่านิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย

หรือจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายไทย หรือมีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นเกินร้อยละห้าสิบของทุนจดทะเบียนที่ชำระ

แล้วในขณะที่มีสิทธิได้รับมรดก หรือมีผู้มีสัญชาติไทยเป็นผู้มีอำนาจบริหารกิจการเกินกึ่งหนึ่งของ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะบุคคลซึ่งมีอำนาจบริหารกิจการทั้งหมด เป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทย

ในกรณีตกมา(๓) ถ้าในขณะที่เจ้ามรดกถึงแก่กรรมตกยกทรัพย์สินที่เป็นมรดกเป็น

ทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย แม้ภายหลังจะเปลี่ยนสภาพอย่างไร ก็ให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินที่อยู่ใน

สำนักงานการเสียภาษีได้รับมรดกนั้นยังมีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๑๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี อาจลดหรือยกเว้นภาษีตาม

พระราชบัญญัตินี้แก่บุคคลตามสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนเกี่ยวกับการรับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มรดกที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ ทั้งนี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับมรดกจากเจ้ามรดกแต่ละราย ไม่ว่าจะได้รับมาในคราวเดียวหรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หลายคราว ถ้ามรดกที่ได้รับมาจากเจ้ามรดกแต่ละรายรวมกันมีมูลค่าเกินหนึ่งร้อยล้านบาท ต้องเสีย

สำนักงานการเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มูลค่ามรดกตามวรรคหนึ่ง หมายถึงมูลค่าของทรัพย์สินทั้งสิ้นที่ได้รับเป็นมรดกหักด้วย

ภาระหนี้สินอันตกทอดมาจากคาร์รับมรดกนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้มีการพิจารณาทบทวนมูลค่ามรดกตามวรรคหนึ่งทุกห้าปี โดยนำอัตราการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคที่กระทรวงพาณิชย์คำนวณเพื่อใช้ในราชการในรอบระยะเวลาหนึ่ง

มาประกอบการพิจารณาด้วยโดยการกำหนดมูลค่ามรดกขึ้นใหม่ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๓ บทบัญญัติในมาตรา ๑๒ ไม่ใช่บังคับแก่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) บุคคลผู้ได้รับมรดกที่เจ้ามรดกแสดงเจตนาหรือเห็นได้ว่ามีความประสงค์ให้ใช้

มรดกนั้นเพื่อประโยชน์ในกิจการศาสนา กิจการศึกษา หรือกิจการสาธารณประโยชน์

(๒) หน่วยงานของรัฐและนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกิจการศาสนา กิจการศึกษา

สำนักงานการเสียภาษีหรือกิจการสาธารณประโยชน์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การ

สหประชาชาติหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญาหรือตามหลักอัยที่ถือปฏิบัติ

ต่อกันกับนานาประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ทั้งนี้ เฉพาะตามประเภทหรือรายชื่อที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยในกฎกระทรวง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ดังกล่าวจะกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีตรวจสอบติดตามไว้ด้วยก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๑๔ มรดกซึ่งต้องเสียภาษี ได้แก่ ทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (๑) อสังหาริมทรัพย์
- (๒) หลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๓) เงินฝากหรือเงินอื่นใดที่มีลักษณะอย่างเดียวกันที่เจ้ามรดกมีสิทธิเรียกถอนคืน
หรือสิทธิเรียกร้องจากสถาบันการเงินหรือบุคคลที่ได้รับเงินนั้นไว้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๔) ยานพาหนะที่มีหลักฐานทางทะเบียน

(๕) ทรัพย์สินทางการเงินที่กำหนดเพิ่มขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา

กรณีผู้ได้รับมรดกตามมาตรา ๑๑ (๑) และ (๒) ให้เสียภาษีจากทรัพย์สินทั้งที่อยู่
ในประเทศไทยและนอกประเทศไทย และกรณีผู้ได้รับมรดกตามมาตรา ๑๑ (๓) ให้เสียภาษีเฉพาะ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
จากทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย

ทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕ การคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินให้ถือตามราคาหรือมูลค่าอันพึงมีใน
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
วันที่ได้รับทรัพย์สินนั้นเป็นมรดก ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นอสังหาริมทรัพย์ ให้ถือเอาตามราคาประเมินทุนทรัพย์ของ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
อสังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมนจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ให้ถือด้วยภาระที่ถูกรอนสิทธิตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) กรณีเป็นหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ถือเอา
ราคาของหลักทรัพย์นั้นในเวลาสิ้นสุดเวลาที่กิจการของตลาดหลักทรัพย์ในวันที่ได้รับมรดก

(๓) กรณีอื่นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่หลักเกณฑ์
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ดังกล่าวให้กำหนดเป็นการทั่วไปโดยไม่มีลักษณะเป็นการเฉพาะเจาะจง

ถ้าจำเป็นต้องคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย ให้คิดตามอัตรา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
แลกเปลี่ยนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมสรรพากรประกาศกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีคำนวณและเสียภาษีในอัตราร้อยละสิบของมูลค่า
มรดกในส่วนที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๑๒ แต่ถ้าผู้ได้รับมรดกเป็นบุพการี หรือผู้สืบสันดานให้เสีย
ภาษีในอัตราร้อยละห้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
การยื่นแบบ การชำระภาษี และการประเมินภาษี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการ
ภาษีและชำระภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมรดกที่เป็นเหตุ
ให้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นและชำระ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือ ณ สถานที่อื่นใดตามที่อธิบดีกำหนด

เมื่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาได้รับแบบแสดงรายการภาษีแล้ว ให้ส่งต่อเจ้าพนักงานประเมินโดยเร็ว และให้เจ้าพนักงานประเมินดำเนินการประเมินภาษีให้แล้วเสร็จ

ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษี ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องเสียภาษีเพิ่ม และได้ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๒ มิให้คิดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม เว้นแต่การต้องเสีย

ภาษีเพิ่มนั้นเกิดจากรายการที่ยื่นมิได้แสดงไว้ในแบบแสดงรายการภาษีหรือแสดงไว้เป็นเท็จ ระยะเวลาหนึ่งปีตามวรรคสาม เมื่อมีเหตุอันจำเป็นและสมควรที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

อธิบดีจะอนุมัติให้ขยายระยะเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษก็ได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี

มาตรา ๑๖๖ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตายก่อนครบกำหนดเวลาดังมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่งโดยยังมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ให้ผู้จัดการมรดกของผู้นั้นมีหน้าที่ยื่นแบบแสดง

รายการภาษีและชำระภาษีพร้อมทั้งเงินเพิ่มตามมาตรา ๓๑ แทนผู้ตายภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งโดยไม่ต้องเสียเบี้ยปรับ สำหรับเงินเพิ่มให้คำนวณนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาตาม

มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่งจนถึงวันที่ชำระภาษีครบถ้วน ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตายเมื่อครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่งแล้ว

โดยมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ให้ผู้จัดการมรดกของผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่มแทนโดยให้ดำเนินการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่รับ

แต่งตั้ง สำหรับเบี้ยปรับให้เสียหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่ต้องชำระ เว้นแต่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีภายหลังกำหนดเวลาดังกล่าวให้เสียเบี้ยปรับสองเท่าของเงินภาษีที่ต้องชำระ แลสำหรับ

เงินเพิ่มให้คำนวณตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง จนถึงวันที่ชำระภาษีครบถ้วน เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องไม่เกินเงินภาษีที่ต้องชำระ

ในกรณีตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้มีสิทธิได้รับมรดกคนใดคนหนึ่งจะดำเนินการเองก็ได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖๗ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีถึงแก่ความตาย หากไม่มีการแต่งตั้งผู้จัดการมรดกดำเนินการแทนตามมาตรา ๑๕ ให้ทายาทซึ่งมีสิทธิรับมรดกของ

ผู้ตายมีหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ และให้นำความในมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ระยะเวลา การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษี ให้กระทำภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่พ้น

กำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ทายาทตกลงมอบให้ทายาทคนหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่เสีย

ภาษี ถ้าไม่อาจตกลงกันได้ ให้ทายาทคนใดคนหนึ่งยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อตั้งผู้จัดการมรดก ดำเนินการต่อไป

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว หากไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีตามมาตรา ๒๑ ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีตามมาตรา ๒๐ ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษี
 เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดโดยให้มีอำนาจ
 ประเมินภาษีได้ภายในกำหนดเวลาสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษี
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙
 มาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๔ ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษี ผู้แทน
 หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ กับมีอำนาจสั่งบุคคลเหล่านั้นให้นำบัญชี เอกสารหรือหลักฐาน
 อื่นอันควรแก่เรื่องมาตรวจสอบได้ หรือออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวตอบคำถามเป็นหนังสือ แต่
 จะต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับหมายเรียกหรือได้รับคำสั่ง
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒ เมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินภาษีแล้ว ให้แจ้งกริประเมินภาษี
 นั้นเป็นหนังสือไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษี และให้ผู้นั้นชำระภาษีพร้อมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ถ้ามี
 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้ง ในกรณีนี้ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะใช้สิทธิอุทธรณ์การ
 ประเมินภาษีก็ได้
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๓ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะผ่อนชำระภาษีภายในเวลาไม่เกินห้าปีก็ได้ ทั้งนี้
 ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และเมื่อได้ชำระภาษีครบถ้วนตาม
 หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียเงินเพิ่ม แต่ในกรณีที่ผ่อนชำระ
 ภาษีเกินสองปีจะกำหนดให้ต้องเสียเงินเพิ่มบางส่วนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวก็ได้
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีได้ชำระภาษีโดยไม่มีหน้าที่ต้อง
 เสียหรือได้ชำระไว้เกินกว่าที่ต้องเสียให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับคืนภาษี
 ให้ผู้มีสิทธิได้รับคืนภาษีตามวรรคหนึ่งยื่นคำร้องขอรับคืนภาษีพร้อมด้วยเอกสาร
 หลักฐานภายในห้าปีนับแต่วันชำระภาษีทั้งหมด ต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาแห่ง
 ไตแห่งหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด
 ให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาซึ่งรับคำร้องไว้ ส่งคำร้องพร้อม
 เอกสารหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมินโดยเร็ว และให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบเอกสาร
 หลักฐานให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าวันนับแต่วันที่รับคำร้อง และมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้อง
 ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่การตรวจสอบแล้วเสร็จ และในกรณีที่ต้องมีกรคืนภาษี ให้กรมสรรพากร
 คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตรวจสอบการขอคืนภาษี ให้เจ้าพนักงานประเมิน
 มีอำนาจประเมินภาษีได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดในมาตรานี้
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๕ ภาษีซึ่งต้องเสียตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อถึงกำหนดชำระแล้ว ถ้ามิได้
 เสียให้ถือเป็นภาษีค้าง
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เพื่อให้ได้รับชำระภาษีค้าง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดเสียภาษีได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่งอายัดดังกล่าวอธิบดีจะมอบให้รองอธิบดีหรือสรรพากรภาคสำหรับการดำเนินการภายในเขตท้องที่ก็ได้

อธิบดีจะมอบให้รองอธิบดีหรือสรรพากรภาคสำหรับการดำเนินการภายในเขตท้องที่ก็ได้
 วิธีการยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้หักค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาดและเงินภาษีค้าง ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้ผู้มีอำนาจตามวรรคสองมีอำนาจออกหมายเรียกผู้ต้องรับผิดชำระภาษีค้างและบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุสมควรเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีค้างมาให้ถ้อยคำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑) ออกหมายเรียกผู้ต้องรับผิดชำระภาษีค้างและบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุสมควรเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีค้างมาให้ถ้อยคำ

(๒) สั่งบุคคลดังกล่าวใน (๑) ให้นำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นอันจำเป็นแก่การจัดเก็บภาษีค้างมาตรวจสอบ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การดำเนินการตามวรรคห้า ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหมายเรียกหรือคำสั่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา **หมวด ๔** สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
การอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๖ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินภาษีของเจ้าพนักงานประเมินใหม่สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษี ทั้งนี้ โดยยื่นตามแบบ ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทนเป็นประธาน ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนกรมการปกครอง เป็นกรรมการ

คณะกรรมการอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ ระยะเวลาดังกล่าวอธิบดีจะอนุมัติให้ขยายออกไปอีกก็ได้แต่ไม่เกินเก้าสิบวัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลภาษีอากรได้ โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์ แต่ต้องยื่นฟ้องภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์ให้มีสิทธิฟ้องต่อศาลภาษีอากรได้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๗ การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษี เว้นแต่กรณีที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้ออคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาได้ ก็ให้มีหน้าที่ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือได้รับทราบคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียภาษีเพิ่มขึ้น ผู้อุทธรณ์จะต้องชำระภายใน
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ฟ้องคดีไม่ต้อง
เสียภาษีหรือเสียเงินน้อยกว่าที่กรมสรรพากรคืนเงินภาษีที่ต้องคืนให้แก่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ฟ้องคดีภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์
มีอำนาจเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา ๒๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เสียเปรียบและเงินเพิ่ม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๙ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องเสียเปรียบในกรณีและอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) มิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีภายในกำหนดเวลาให้เสียเปรียบอีกหนึ่งเท่า

ของเงินภาษีที่ต้องชำระ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ไม่ครบถ้วนหรือไม่ตรงต่อความเป็นจริงอันเป็นเหตุ

ให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเปรียบอีกศูนย์จุดห้าเท่าของเงินภาษีที่ต้องเสียเพิ่ม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐ เบี้ยปรับตามพระราชบัญญัตินี้ อาจลดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์
และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขดังกล่าวต้องระบุให้ชัดเจนถึงเหตุแห่งการลดหรือลดเบี้ยปรับ โดยคำนึงถึง
ความสุจริตและเหตุจำเป็นของผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓ บุคคลใดไม่ชำระภาษีให้ครบถ้วนภายใน

กำหนดเวลาตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนหรือเศษของเดือนของ

เงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในกรณีที่ได้มีการอนุญาตให้เลื่อนกำหนดเวลากำชำระภาษี และได้มีการชำระภาษี

ภายในกำหนดเวลาที่เลื่อนให้แล้ว เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละศูนย์จุดเจ็ดห้าต่อเดือน

หรือเศษของเดือน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลายื่น

แบบแสดงรายการภาษีจนถึงวันที่ชำระภาษี แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องชำระ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๒ เบี้ยปรับและเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือเป็นเงินภาษี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา บทกำหนดโทษ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๓ ผู้ใดไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามมาตรา ๑๗ โดยไม่มีเหตุอันสมควร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน หรือไม่ยอมตอบคำถามของเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา ๒๑ หรือของประธานคณะกรรมการอรรถนัตมาตรา ๒๘ หรือไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดทำลาย รั้ง รั้ง ไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาท

ในกรณีผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคลหากกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนนิติบุคคลดังกล่าว ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๓๖ เจ้าพนักงานผู้ใดมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รู้ข้อมูลของผู้มีหน้าที่เสียภาษี หรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง นำออกแจ้งแก่บุคคลใดหรือทำให้โดยวิธีใด หรือปล่อยปละละเลยให้ข้อมูลดังกล่าวรั้งถึงบุคคลที่ไม่มีหน้าที่ต้องรั้ง โดยไม่มีอำนาจกระทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยต่อเจ้าพนักงานประเมินภาษีอากรตามประมวลรั้งฎากรเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๗ ผู้ใด

(๑) โดยรั้งอยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีตามพระราชบัญัตินี้

(๒) โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกงหรือใช้อบายโดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีตามพระราชบัญัตินี้ หรือ

(๓) แนะนำหรือสนับสนุนให้บุคคลอื่นใดกระทำการตาม (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๘ บรรดาความผิดตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ ให้อธิบดีมี

อำนาจเปรียบเทียบได้

ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดแล้ว มิให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีถูกฟ้องรั้งต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น

ถ้าอธิบดีเห็นว่าไม่ควรใช้อำนาจเปรียบเทียบ หรือเมื่อเปรียบเทียบแล้วผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือยอมแล้วแต่ไม่ชำระค่าปรับภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดให้ดำเนินการฟ้องรั้งต่อไป และในกรณีนี้ห้ามมิให้ดำเนินการเปรียบเทียบตามกฎหมายอื่นอีก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เอกสารแนบ หมายเลข ๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานพระราชบัญญัติกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๐)
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
สำนักงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๔๐) พ.ศ. ๒๕๕๘”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑๐) เงินได้ที่ได้รับจากการรับมรดก กฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒๖) (๒๗) (๒๘) และ (๒๙) ของมาตรา ๔๒
แห่งประมวลรัษฎากร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๒๖) เงินได้จากการเล่นการพนันหรือสล็อตหรือเครื่องเล่นในสถานบันเทิงหรือสถานประกอบการโดยไม่มี

ค่าตอบแทนให้แก่บุตรขบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม เฉพาะเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบ
ล้านบาทตลอดปีภาษีนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๒๗) เงินได้ที่ได้รับจากการอุปการะหรือจากการให้โดยเสน่หาจากบุพการี

ผู้สืบสันดานหรือคู่สมรส เฉพาะเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาทตลอดปีภาษีนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒๘) เงินได้ที่รับจากการอุปการะโดยหน้าที่ธรรมจรรยาหรือจากการให้โดยเสนหา
 เนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งนี้ จากบุคคลซึ่งมิใช่บุพการี ผู้สืบสันดาน
 หรือคู่สมรสเฉพาะเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินสิบล้านบาทตลอดปีภาษีนั้น
 ประสงค์ให้ใช้เพื่อประโยชน์ในกิจการศาสนา กิจการศึกษา หรือกิจการสาธารณประโยชน์ ตาม
 หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔/๑) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร

“(๔/๑) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๕ ของเงินได้ส่วนที่เกินยี่สิบล้านบาท
 โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๘) ที่เป็นเงิน
 ได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่บุตรชอบ
 ด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม ที่ไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๒๖)”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) และ (๗) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวล
 รัษฎากร

“(๖) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๕ ของเงินได้ส่วนที่เกินยี่สิบล้านบาท
 โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๘) ที่ได้รับจาก
 การอุปการะหรือจากการให้โดยเสนหาจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรส ที่ไม่ได้รับยกเว้นตาม
 มาตรา ๔๒ (๒๗)

“(๗) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๕ ของเงินได้ส่วนที่เกินสิบล้านบาท
 โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๘) ที่ได้รับจาก
 การอุปการะโดยหน้าที่ธรรมจรรยาหรือจากการให้โดยเสนหาเนื่องในพิธีหรือตักมโอกาสแห่ง
 ขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งนี้ จากบุคคลซึ่งมิใช่บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรส ที่ไม่ได้รับยกเว้น
 ตามมาตรา ๔๒ (๒๘)”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไข

เพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความ
 ต่อไปนี้แทน

“(๖) ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มี
 ค่าตอบแทนให้ถือว่าผู้โอนเป็นผู้จ่ายเงินได้ โดยให้ผู้โอนหักภาษีตามเกณฑ์ใน (๕) เว้นแต่กรณีการโอน
 ให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมให้ผู้โอนหักภาษีไว้ร้อยละ ๕ ของเงินได้เฉพาะ
 ในส่วนที่เกินยี่สิบล้านบาท”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘ การเสียภาษีเงินได้ในส่วนของเงินได้พึงประเมินที่ไม่ได้รับยกเว้นตาม
 มาตรา ๔๒ (๒๖) (๒๗) และ (๒๘) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
 เฉพาะเงินได้ที่ได้รับมาภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

